

ARGUMENTUM.

Ad delinquentes eo facilius puniendos, & administrandam justitiam, Officio cujuslibet Magistratus judicia criminalia exercentis incumbit, certam ordinationem in puncto expensarum facere & publicare. Imprimis, quantum Accusator tum ad alendum, tum etiam ad custodiendum reum in singulos dies licitori solvere teneatur. Nam quod ad expensas alias, quæ Aetnario, carnifici utpote suppliciorum executori, debentur, attinet, illas absque ope & incommodo Accusatoris Magistratus ex publico exsolvere tenetur.

EXEGESIS.

Quatuor sunt hujus Articuli membra : I. *Constitutio generalis in taxandis expensis Judicialibus.* Cum enim interdum in causis criminalibus immodicæ expensæ postulentur, ideo expedire certam habere ordinationem de modo sportularum, quam omnes, qui in illo judicio criminali versantur, strictè observare tenentur, sic namque quisque intelliget, quantum sibi de jure debetur, & quantum is petere possit.

II. *Cuinam potestas datur talem ordinationem faciendi?* Respondet in hac ordinatione Carolina illud clarè exprimitur, nempe, quod potestas hæc concessa sit Magistratui, qui judicio criminali præsit. Licet enim & in civilibus judicis officio competat determinare sportularum quantitatem, ut cuiusvis constet, quantum is dare, & quantum alter exigere valeat; tamen, cum in præsentis negotio saltem in Criminalibus occupati sumus, hac vice etiam constitutio de moderandis expensis in judicio criminali injungitur Magistratui.

Ubi tria sunt notanda : (1) *Quodnam sit Objectum istius Constitutionis*, sive, quod idem est, de quibus expensis Magistratus judicio criminali præfectus, constitutionem facere possit : (a) *De iis, quæ pertinent ad Rei alimenta*; Reus enim in carcere alendus est. Equidem, quantumvis communiter statuant, reum teneri sibi met ipsi de victu & aliis necessariis prospicere ac providere. Hoc tamen verum est, si reus tantis instructus sit facultatibus, unde vitæ subsidia habere possit. Quod si verò is fuerit pauper, tum Accusator, qui eum incarcerari fecit, si scilicet